

تیتراهای امروز

ایهود باراک هم به جمع صهیونیست‌های مخالف خروج آمریکا از توافق هسته‌ای با ایران پیوست

حمایت بنی اسرائیل از برجرام

صفحه ۲

حمایت سعودی از فتنه علی عبدالله صالح در صنعا

انصارالله: متجاوزان برنده اصلی فتنه داخلی هستند

صفحه ۱۵

اعتراف نماینده جنجالی تهران به دروغ‌گویی‌اش علیه آیت الله مکارم شیرازی

محمود کاذبی

صفحه ۲

گزارش «وطن امروز» از نحوه فعالیت شرکت‌های «قاچاق شویی»

روزگار خوش قاچاقچیان!

صفحه ۳

عباس آخوندی، وزیر راه و شهرسازی:

برای زلزله زده‌ها دایه مهربان‌تر از مادر نشویم!

صفحه ۲

عکس: محمدحسین خورشیدی

آگاتا قلم بردار!

حسن رضایی

رئیس جمهور محترم همین چند روز پیش گزارش ۱۰۰ روزه نخست کار دولت را به مردم ارائه کرد. گزارش را می‌توان اینگونه خلاصه کرد: «ما طی دولت یازدهم برنامه‌های عالی و درخشانی را آغاز کردیم و داریم همان را ادامه می‌دهیم. شاخص‌های اقتصادی، اجتماعی و... همه رو به پیشرفت است!» خلاصه اینکه اوضاع آرام است و تنها ممکن است مشکلاتی آن هم تک و توک، در گوشه و کنار پیدا کنید. واقعا چقدر اوضاع خوب است و ما خبر نداریم! در این اوضاع، ما در مقام مخاطب حق داریم یک بار دیگر از دولت محترم بپرسیم: مهم‌ترین برنامه شما در دوره اول چه بود که قرار است همان را ادامه دهید و اوضاع را از اینکه هست هم بهتر کنید؟ داریم؟ توقیف نمی‌کنند؟ معایر امنیت ملی نیست؟ باشد، مستقیما اسم نمی‌آوریم، بلکه بهتر باشد؛ همان که ۴ سال تمام، قریب ۹۰ درصد انرژی دولت و مملکت را صرف خود کرد و قرار بود تمام مشکلات را حل کند. همان که آفتاب تابان و ابر شتابان بود. همان که «برج ام» خب، از اینکه بگذریم، این وسط مسأله ساعت‌مچی جناب جاسوس چه می‌شود؟ اصلا مهم هست؟ اصلا کسی خبر دارد؟ اینکه در صف مقدم اجرای مهم‌ترین برنامه دولت برای زیاد شدن منابع آبی، آمدن سرمایه، احیای بانک‌ها، حل مسأله اشتغال جوانان، محیط‌زیست، صنعت، آب خوردن مردم و لغو-نه تعلیق- تمام تحریم‌های مالی، بانکی، بیمه، حمل‌ونقل، پتروشیمی، فلزات گرانبها، تسلیحاتی و موشکی، جاسوس اجنبی خدمت شرافتمندانه می‌کرده است، احتمالا خللی در برنامه‌ها و گام برداشتن مملکت به سمت ترقی ایجاد نمی‌کند؟ بنده‌ای گزارش ۱۰۰ روزه را جابه‌جا نمی‌کند؟ ادامه در صفحه ۵

ابعاد تهاجم اقتصادی را برای مردم بگویند

دکتر محمدرضا مهدیار اسماعیلی

وجود دارد که کشورهایی نظیر ایران نیز همچون کشورهای توسعه یافته که سهم بخش خدمات آنها در تولید ناخالص داخلی چشمگیر و همواره رو به افزایش است می‌توانند با حمایت بخش خدمات خود، اقتصاد را رشد دهند و اشتغال آفرینی کنند. طرح‌های حمایت از بنگاه‌های زودبازده که هر از گاهی با عناوین مختلف سهمی از وام‌های تکلیفی دولت به بانک‌ها را به خود اختصاص می‌دهند و رسماً حیف و میل می‌شوند و نه بیشتر، عمدتاً در کفه خود به دنبال همین مسیر هستند. مطالعات نشان می‌دهد این مسیر برای کشوری مانند ایران که هنوز در بخش تولید کالا به بلوغ کافی نرسیده است مطلقاً خطا و شبه‌انتحاری است! آنچه ساده‌انگارانه به آن توجه نمی‌شود، اشباع بخش تولید در کشورهای توسعه یافته و وجود سرریز نیروی کار از تولید به خدمات بر اثر توسعه فنی و مکانیزه شدن فرآیند تولید در این کشورهاست که نیاز به نیروی کار در بخش تولید را کمتر کرده و آنها را برای طراحی بازارهای جانبی خدمت‌محور، حول صنعت مادر به سمت بخش خدمات سوق می‌دهد. عدم درک این کلید بسیار استراتژیک و مفتون شدن در مقابل آمارهایی که نشان می‌دهد در هر سال درصد شاغلان بخش خدمات کشورهای توسعه یافته نسبت به شاغلان بخش تولید مرتباً رو به افزایش است، دمسار از روزگار اقتصاد ایران در آورده است. وقتی اقتصاددان ایرانی زبان به تبیین این خطای فاحش تصمیم‌گیران دولتی نمی‌گشاید و اجازه می‌دهد روز به روز به خیل بیکاران سرخورده از بخش خدمات اضافه شود، آیا جز جای «ای کاش...» سخنی می‌ماند؟! دو- نوع دوم از تهاجم اقتصادی، غلبه تئوریک نظریاتی است که ظاهری اغواگر دارند اما غرضی غیرخیرخواهانه را دنبال می‌کنند. برای مثال زمانی که انگلستان به استعمار هندوستان رو آورد، با کشوری مواجه شده بود که برخلاف خودش جمعیتی بسیار داشت. جمعیت بسیار یعنی بازار مصرف بزرگ و مشارکت در این بازار مصرف بزرگ یعنی پیروزی بزرگ! آدل‌تان خواست بخوانید غلبه بزرگ، یکی از جذاب‌ترین این بازارها، بازار پوشاک ملت بزرگ هندوستان بود که به مدد اراضی گسترده و حاصلخیز این کشور و وجود کشتزارهای وسیع پنبه، با همه کاستی‌های افغان و خیزان توسط ظرفیت‌های موجود در داخل همان کشور تامین می‌شد. رخنه کردن انگلستان در این بازار بزرگ چگونه ممکن بود؟ با قبولاندن «ظرفیه مزیت نسبی» نظریه‌ای که می‌گفت هندوستان به جهت اراضی

دیده‌گاه «ای کاش اقتصاددانان مومن ما بیایند و برای مردم تشریح کنند تدابیری را که دشمن ما در آن نسوی مرزها به کار می‌برد تا ما نتوانیم در داخل، اقتصاد محکم و مستقل و قوی داشته باشیم». بله. «ای کاش...» هم دارد. اگر رهبر انقلاب این وظیفه مهم اقتصاددانان را چنین با حسرت و ای کاش بیان نمی‌کردند، جای تعجب داشت. مگر گفته‌ایم؟! مگر می‌گوییم؟! اصلا می‌دانیم؟! ۶۴ سال از ریخته شدن خون ۳ دانشجوی ایرانی که در اعتراض به سیاست‌های امپریالیستی ریچارد نیکسون، جان خود را برای مقابله با مهاجم دادند می‌گذرد و ما هنوز مثل فردای آن روز داریم در مزمن‌ها به امثال نیکسون دکترای افتخاری می‌دهیم! حالا آن روز حکومت طاغوتی بود و او رسماً در دانشگاه تهران واقعاً اینچنین تمجید شد اما امروز برخی از روی بی‌قوتی، هر روز سر سفره نظریات امثال او در مغزشان تند و تند دکترا صادر می‌کنند برای امثالش! وقتی از تهاجم اقتصادی سخن می‌گوییم، دست‌کم ۳ نوع مستقل از این واقعه می‌تواند متصور باشد: نوع اول که نوع شایع آن در کشور ما است، مفتون شدن مقابل نظریاتی است که اگرچه به حال اقتصادهای پیشاز امروز مفید واقع شده است اما به حال ما مضر است که توضیحش را در همین یادداشت آورده‌ام. نوع دوم تهاجم اقتصادی، غلبه کردن تئوریک بر یک کشور با نظریاتی است که ظاهری اغواگر دارند اما غرضی غیرخیرخواهانه را دنبال می‌کنند. و نوع سوم که عریان‌ترین نوع تهاجم است، ناچار کردن کشورهای تحت سلطه به انجام عملی است که رسماً به نفع کشور سلطه‌گر و به زیان کشور میزبان است اما به جهت ضعف کشور میزبان، چه او بخواهد و چه نخواهد، مجبور به امتثال امر است. من در این یادداشت بنا دارم به یاد ۳ شهید مبارزه با تهاجم این سه روش را تشریح کنم تا لزوم استمرار جریان مقاومت در حوزه اقتصاد نیز مشخص تر شود. یک- نوع اول از تهاجم، چیره شدن علمی با نظریاتی است که اگرچه به حال اقتصادهای پیشاز امروز مفید واقع شده است اما به حال ما مضر است. به عنوان مثال در بررسی اقتصادهای کشورهای پیشرفته، به روشنی دیده می‌شود بخش قابل توجهی- در حدود ۵۰ درصد- از تولید ناخالص داخلی این کشورها به ارزش افزوده از ناحیه فروش خدمات اختصاص دارد. بر همین اساس در پیدا و پنهان بسیاری از نظریات مروچان ایده توسعه حوزه خدمات در کشور، این ریشه

ادامه در صفحه ۵

مر اسم یادبود
مرحوم استاد حبیب الله چایچیان (حسان)
استاد غلامرضا سازگار، استاد علی انسانی
حاج منصور ارضی، حاج سعید حدادیان
و دیگر شاعران و ذاکران گرانقدر اهل بیت علیهم السلام
و همچنین خانواده محترم چایچیان
یکشنبه ۱۲ آذر - ساعت ۱۴/۳۰ الی ۱۶
مسجد ارک تهران

مجمع شاعران اهل بیت علیهم السلام
موسسه فرهنگی هنری قدیم الحسان
کانون مداحان و شاعران آیینی کشور
خانه مداحان

